

رون سیند

لومړی شعري ټولګه

محمود (حمیدزی)

Ketabton.com

دکتاب پیژند پانیه

نوم: رونی سیند

لیکوال، شاعر: محمود حمیدزی

کمپوزر: محمود حمیدزی

دقلمی لیکنی نیته: ۱۳۹۳-۱۳۹۴-۱۳۹۵-۱۳۹۶-۱۳۹۷-۱۳۹۸

۱۳۹۹ هجری لمریز کالونه

ڊالی

په ډېره مينه دا کتاب خپل لراوبر پښتنو ورنوته ڊالی کوم،
هيله لرم زما ډالی راڅخه زما غيور قام قبوله کړې!
دهغي ورځې دراتلو په هيله شيبې شمارم : کوم ورځ چي
زموږ ترمنځ د ډيورنډ کر غير نه کرښه نه وي اوموږ پښتانه
پريوه تگر سره راغونډيو.

رون سڀيند

زما شعرونه، نظمنه زما مفڪوري (آندونه)، غوبنتي، هيلي، مينه، ڪرڪه .. ستاسو درنو لوستونڪو مخته ٻڌي. ماپه خپلوشعرونو، نظمنو ڪي يوازي اويوازي داسلام، هيواد، پڻتوڙبي اڀوند يادوني ڪري دي اوخيل په آندمي هڻه نه ده ڪري ترڻو ويونڪي ڪري اودزيان ڇهه پرڏي لاري تگ ڪولوته وهڻوم، هيله ده تاسو زما په شعر ڪي بي حياتي، فحشا او ناروا مستي مه لٿوئ، زما په ڪمزوري شعر ڪي آند ڪوونڪي واوسئ اوڊسپرلو ورسته داسلامي احڪامو اوڀنتي ڪلتور مخالفه ڪه خدای جل جلاله مڪره ڪومه لاربنوونه سوي وي عمل مه پري ڪوئ.

الله جل جلاله ته لاسونه لپه ڪوم چي زما درهغو خطاوو (تيروتنو) دي راتي رسي ڪوم چي زه نه يم پوهيدلي اوما وگري بدي او دزيان ڇهه ڏي لاري ته رابلي وي. زه داتولي هيلي دخيل غرور لڪبله ستاسو درنوڇهه نه ڪوم اونه هم دا وايم چي هرور به زما په شعر ڪي گٽورڇه شتون ولري: بلڪي زه دخيل هغه گناه اوزيان ڇهه ڏارڪوم ڪوم چي خدای جل جلاله مڪره زما دشعرونو لڪبله به ما اويا هم لوستونڪي ته رسيڙي.

زما يوبله هيله دخپلوشعرونو اڀوند داده چي زه هيله ڪوم چي زما شعر دي هيڻ وخت هم ڪوم لوستونڪي، ويونڪي دموسيقي دآلوسره نه زمزمه ڪوي، زه نه غوارم ڪوم ڪس زما شعر دموسيقي دآلوسره زمزمه يا ووايي، زه هيڻ ڪوم چاته دا اجازه نه ورڪوم چي زما ناچيزه شعرونه دموسيقي دآلوسره په هيڻ صورت او هيڻ وخت ڪي وٿولي. زما داهيله هم زما دغرور لڪبله نه ده! زه هيله لرم ما حقير په خپلو دعگانوڪي هير نڪري. په درنبت ستاسو ورور: محمود حميدزي.

***** ۲ *****

رون سپند

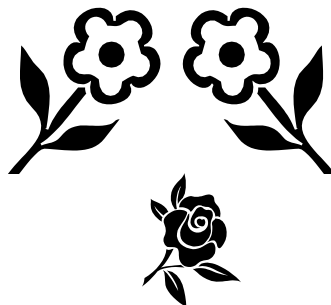
ناروا جنگ نه غوارم
 جنگه څه غواري زمور په غريب چم کي
 دوختونوچي نڅاکري بڼه په برم کي
 که يو ستري تري وري پروانکري
 بس چي ته نه يي خوشحال يو په هر دم کي

نه دي غوارو ورسه ورک سه بدمواپسي
 ستا غندو باندي مي رنگ خلاص سوقلم کي

سوله غوارو ټول غوښتونکي يو دسولي
 گوندي راشي سوله ليري موداغم کي

تورکارغان گرځي آزاديپه تورو غروکي
 بنکاري ونيول کوتره خپل په چم کي

حميدزيه شونډان غوټ غوټ دي پري سوي
 صبروکړه لوی اجر ونه دي په زغم کي

رون سڀند

دخوبنی انځور

غزل شعرونه په گوندوسي هله
بن کي مرغان چي په نغموسي هله

دبنکلاگانو صفت نيست نابودسي
چي دجانان مخ په شغلوشي هله

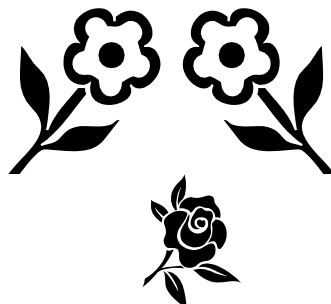
دملنگانو کچکولونه پريوځي
زما فقير چي په ليدوسي هله

قربان قربان ر غونه شور به جوړ کړي
چي دهيواد نوم په تپوسي هله

ز مور دکلي زلمي وبه خاندي
غږ چي دجنگ دختميدوسي هله

ليکه پري ليکه ټول پندونه ليکه
چي دي قلم په خوځيدوسي هله

حميدزي نه غورم پښتون جداوي
دجدايي په ورکيدوسئ هله

رون سیند

زما دقام حال

مور د جنگ څخه یوستري
دمودو یولکه مري

چا مو وینه بهولي
چا د جهل په لاروري

مور یو ورنه خوپه جنگ یو
چا موسترگي راترلي

چا مولیکه ترمنځ کش کړه
چا بموباندي ویشتلي

لادرځوبه مور کړیرو
لاترځوبه یو خوب وري

ز مور قلم سره دوستي ده
مور په توره هم نوموري

راسی جور کړو خپل تاتوبی
د نفاق و تروسوري

حمیدزی لوی وطن غوارم
ر قیبان یی پوره وري

رون سیند

دنار و اجنگونوڅخه ستري يو
پوهه غواړم ناپوهي څخه خفه يم
توره پرېزده په قلم زه بنايسته يم

تياري نه غواړم په دې بنكلي ميهن كي
دروښانوڅراغوپه بليده يم

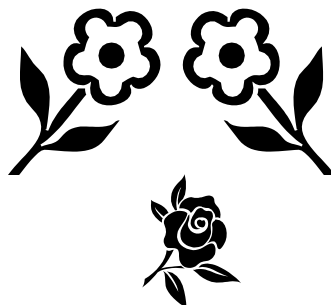
ولاړسه وركه سه زموږ دښاره څخه ليري
خوارسي جنگه ستا دلاسه په گيله يم

تويان نسي نړولي ښه تكيه ده
دپوهانو په ماني باندي ډاډه يم

ستا شديدي څپي ما خوځواي نسي
غمه ستا په هر يو دردزه اموخته يم

بدي نه لرم په خپل مئين زړگي كي
په همدې باندي په تازه رنگينه يم

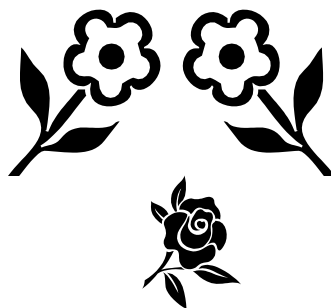
حميدزيه تا وعدي كړي ټولي ماتي
زه ولاړيم واړه ژوندبه په وعده يم

رون سيند

پښتون ته

پښتون ولي زوريدلى
 دهاهسكه رالويدلى
 چي پري ظلم كړي بي ننگه
 اتحاد تر تښتيدلى
 چي خپل كور اوكلې پلوري
 هاپښتون نه دى سپيڅلى
 چي دپوهي دښمني كا
 كوم نادان دى تيرايستلى
 قام زخمي مي دى خالقه
 كوم ظالم په تيغ وهلى
 اتحاديوالى خپل كړه
 ستاغيرت نرى منلى
 خوب دي پريرده خان بيدار كړه
 دسهار لمر راختلى
 علم وكړه په اولاددي
 توره ډال دي نورسترى
 حميدزيه نيال تومبه
 نوبهار رارسيدلى

رون سڀند

دڙوندلوري ژوري
دخوب تعبير ته مي حيله لتول
غمجن نصيب ته مي گيله لتول

دمدوستري لالهانده ومه
دمنزل لارکي مي دمه لتول

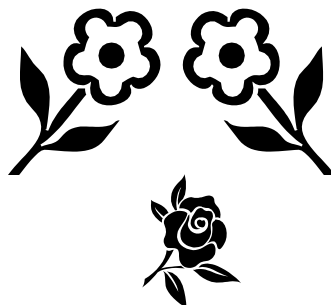
دکتابونويه لوستلوبوخت وم
ديار ليدو ته مي پلمه لتول

ديښتوژبي په معنا وو کي ورک
دمعناگانومي کره لتول

دنيמושپودتاريکي دوپري
دچم دپروکي مي ډيوه لتول

دقبرشپي راځندي هيري سولي
محشر ميدان کي مي سايه لتول

هغه جنون ووکه دميني زور و
حميدزي زهروکي خواږه لتول

رون سڀيند

يوالي

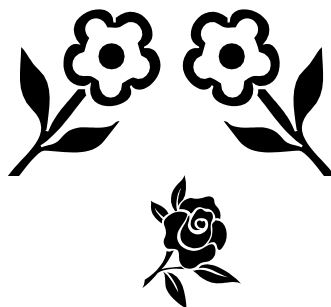
دکومو خلکو چي سنڌري په يودم پورته سي
دغليمانو دها سيمي نه قدم پورته سي

شپون چي ٽپي کوي په غرونو کي چي يوسئ خلکو
دهغه غرونونه زور جبر اوسيم پورته سي

ديپنتنو بدی بيان کري بنه پري خان کري ستري
درقيب خوله کي چي يي ٿبه دلرم پورته سي

اخرت پلوري په دونيا باندي نادانه عالم
چي کوم عالم خخه باطل باندي قلم پورته سي

چي پښتانه زلمي غلام وينم په ژوند مرسمه
زما حميدزي خخه سلگي دسترگونم پورته سي

روپ سيند

پند

سريه سجده کښيرده الله (ج) ووايه
شکر اکره بس مولا ووايه

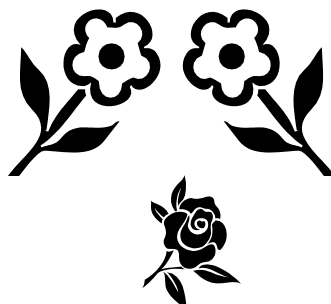
کړو گناهؤسه توبه وباسه
بس گناه نورنکرم رښتيا ووايه

دچم اوفريبه خخه ليره اوسه
فاريغه وخت کي هم ثنا ووايه

مغرورمه سه مال اولادباندي ته
دروغ ويل پريبرده صفا ووايه

خيال دي دورخ پوري يوسه گله
جنت دي غورم په ژرا ووايه

همدغه خاي دامتحن دي اوبس
وه حميدزي ته برملا ووايه

رون سيند

دبريا په لته

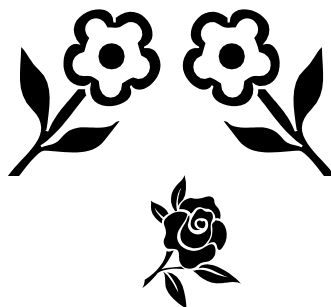
خُم په تاريخو کي رڼا موندمه
ورک يمه دخانه دونيا موندمه

يمه په لتون کي دبنائسته جانان
هغه سره گل اوبورا موندمه

داچي گناهونوسره ژوندکوم
خواکي د زاهدو تقواموندمه

خير دى که جونگره کي اوسيرمه
دغه خاي نه هلته کلاموندمه

دلته حميدزيه ملغري سته
زه دملغرو خلا موندمه

رون سیند

محبت ددونيآ مه كوه نادانه
مشغلا كړه په ذكر ونود سبحانه

حيادار سه خوپه علم شرم مه كړه
كه نه ورسته به په جهل يې پښيمانه

محاجرسه دبديوبدي مه كړه
نيكي كانه در هغوچي لري توانه

وفادار سه په وعده باندوفا كړه
پر قدم باندي قدم رده دجانانه

دبي ننگوياري مه كوه باننگ سه
دهيوادهر گوبڼه دي كړه ودانه

حاكمانوته سه بوټي درملو
ناروغانوته ارام وركړه غوغانه

مرضونه دي كړه پاك دخپل زړگي سه
په بښگنودې تازه كړه خپل ايمانه

يادیده دغريبانودې عدت كړه
دخوارانو مرستندوی اوسه مدامه

در بنستينو ملگري كوه بر بنده
په رښتياكي كاميابي وي در آسمانه

رون سيند

خدايه يوځای کړې پښتانه قومونه
ورڅخه ليري کړې درنه غمونه

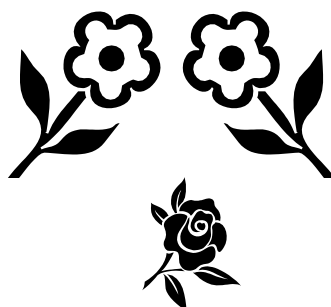
چې دوست دوښمن ته يوه خوله سي ټوله
قام پښتانه ته ورکړې داسي زړونه

چې اتحاد باندي خپل غبر اوچت کړي
وباسي زړوڅخه يې نفرتونه

چې چل اوفريب دخپل رقيب معلوم کړي
ورته ډالی کړي داسي هسک فکرونه

چې موترمنځ سي ورور وژني ختمي
راجور کړې خدايه دوجود زخمونه

دحميدزي ټاټوبي گل گلزار کړي
راکړې بادره دبههار گلونه

رون سڀند

ولي خفه نسّم ؟

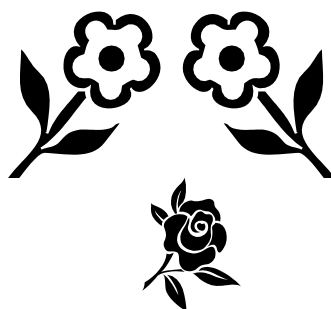
دنيكى اودبدي ترمنځ سيالي ده
په دي چم كي دجنگ سولي دبنمني ده

دتوپكوبازارونوكي پيرگرم
دقلم په پيرودلوكي سوستي ده

دپر گناه پسي وردانگي سمندر
دثواب دگتي وتي بنه نيستي ده

په ظلمونوباندي خلك تكبركري
په دي كلي دجاهلوپاچاهي ده

حميدزيه ستايتوبي حكه وړان دي
دي وگروسره مله بي علمي ده

رون سڀيند

توره ليلا

تور نقاب دي په مخ خور دي شاه ليلا
څه بنائيسټ درته درکړي پاک مولا

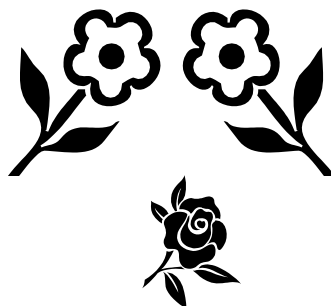
نصیبونه دهغوسي رابيداره
چي خپل سرتيت کړي ستامخ په ژړا

ته پاكي لري سپيڅلي يي گل رنگي
درتا څوک ده رنگي نه په دي دونيا

چي خرمخي ستايدن وکړي بنائسته سي
تاكي نور دي تجلي دي ستا په خوا

مئينان درته ولاړ په انتظار دي
ديدنونه دي کوي سهار بيگاه

حميدزيه ستا ليلا څومره بنائسته ده
خيال دي درومي دليلا لورته په غلا

رون سيند

تله

خان سره حساب دي دبديو كړه
هم دي اندزه دخپل نيكيو كړه

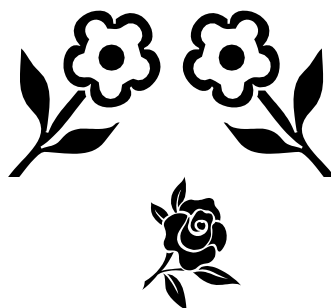
دوى سره ژوندون درته په كارنه دى
كركه اونفرت دبي ننگيو كړه

تاكه په هغواعتبارونكړو
ژوندكي دي تلابن دبنوسړيو كړه

تبرى يم ساقى راته يوجام راكړه
خلاص مي خوار وجود دبي وسيو كړه

داسي راته مه گوره پردى نه يم
راسره مجلس دخوشحاليو كړه

زه حميدى ليري دتقوايمه
ليري مي الله(ج) دناپاكيو كړه

رون سيند

لادپنتون چم کي جنگونه ميشت دي!
دچم دپروکي مووږنه ميشت دي
دلته زمونږ خواکي غمونه ميشت دي

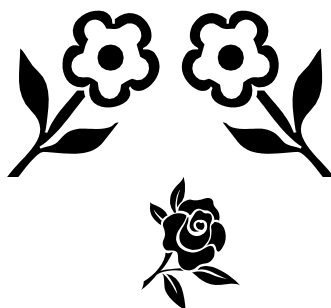
په سمندرکي داورونو غرک يو
لاموسينو کي نفرتونه ميشت دي

سيني کړئ خير ي هازرگي وگورئ
مئينو زروکي بس اورونه ميشت دي

سپرلي دژوندمو سپرلي نه دي پاتي
اوس مو سينو کي پر هرونه ميشت دي

ددي تاتوبي تاريخونه سووحي
دلته دجهل کاروانونه ميشت دي

حميدزي څنگه په کت کت و خاندم
لادپنتون چم کي جنگونه ميشت دي

رون سیند

چي ظالم وي په مظلومو
هاسري دلته پاچا دی

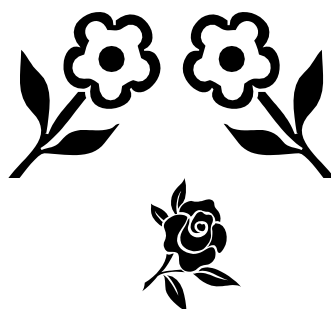
وېره نسته دالله(ج)سه
دلته ظلم برملا دی

وينه دلته مفته سويه
هرنادان يي په سودا دی

ورور د ورور دسرقاتل سی
درقيب دلاس امسا دی

خوبني نسته زړونه چوي
يوزره بل څخه جدا دی

حميدزی حق پک هيران يم
ژوندون سخت دی که هوسا دی

رون سڀيند

خومره بنڪلى مي محبوب دى
ڇه بنڪلا لري خيالونه دنگار
داسي بنڪاري چي باران وي دبهار

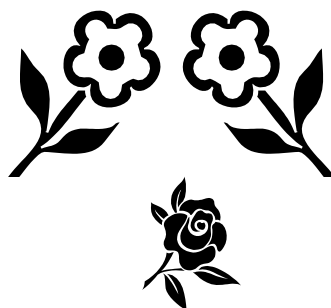
په خبرويى فضا سي معطره
چي خبري ڪري را اوري پري انوار

دبنڪلايى اندازه ڪولى نسم
زما جانان دى دهمه بنڪلوسردار

وه ديدن ته يى زمازره ناڪرار دى
راپه برخه يى مولاڪرى يو ديدار

نه يي حسن دي نرى ڪي موندل ڪيزى
نه ڇوڪ غبڙسي اوريدلى دماليار

حميدزى يى ڪتابونوڪي ديدن ڪرم
نورڪاته دي دگل سخت در هريوچار

رون سیند

چي پښتون وى

چي پښتون وي مل دهغه تل غيرت وي
سپين يي زړه وي هم پريمان به دجورت وي

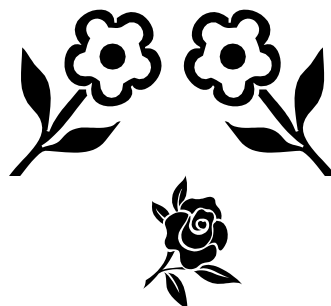
پښتانه كله دبل عزت ته گوري
وي ساتوونكى دعزت دايبى خصلت وي

په پردو جاموكي خوب كله كواى سى
دبي ننگويي اخيستى لوى عبرت وي

لاس ردي تل دمظلومان په سرونو
دظالمومخته خندمل يي نصرت وي

په رښتيا سره خبري كړي بي عيبه
په وعده باندي و لار دايبى عدت وي

دخپل قام بڼيگنه غواړي په هر حال كي
حميدزيه دپښتون تل سراوچت وي

رون سڀند

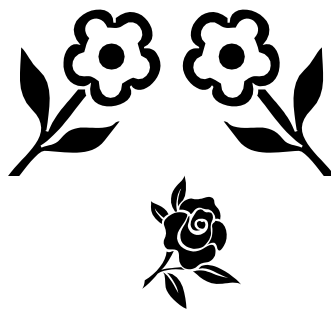
نري ته چي راغلم
سترگي مي خلاصي ڪري دونيا کي ومه
دخپل راتلونڪي غم ڙاڪي ومه

بس چي مي سترگو دانري وليده
دهغه وخت نه په خطا کي ومه

کوموچي يوبل ته کوهي کينله
دها وگرو په ڪلاڪي ومه

چي دبموني يي دگلانوڪول
دها تيرو اغزيه خواڪي ومه

حميدزي څنگه انتخاب وڪرمه
دنيڪ اوبدتر منح سوداڪي ومه

رون سڀند

ڊيور نڊتيل سوي ڪر بنه نه منم
زمورن ترمنخ دجبر ديوالونه دي
زمورن ترمنخ دجبر خنڀرونه دي

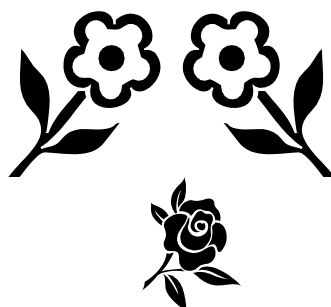
نه منم داستا فيصله نه منم
واوره اي رقيب به يوموزرونه دي

مورن پڀنتانه يويو جدا ڪيونه
ڇه ڪه اوس مومنخ ڪي داو پشونه دي

مورن په دوونو مونو تير ئي ستاي نسي
داناولي ستاچي ڪوم فڪرونه دي

زه دي ڊيورنڊ ترون ته ڙمن نه يم
لراوبر ڪي يومو رواجونه دي

موردرنه په خواست خيل مڀنه نه غورو
ڊڪ مودننگونو تاريخونه دي

رون سيند

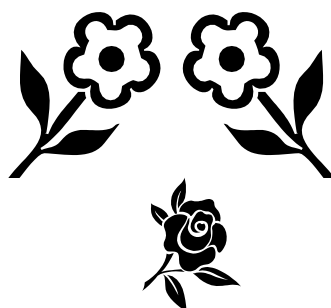
زه به علم و ڪرمه خبر اوسه
علم ڪي دهرڇه ڄاڻونه ڏي

نشم بيليدلي ڏخيل وروڇه
دا ڏيڻتني خولي مي ڦولونه ڏي

زما مٽي قوي ڏي تاريخ وگوره
بس تش مي ڊجنگه نڦرتونه ڏي

وينه بهول نه غوارم واوره ته
سولي ته موخلاص واره ورونه ڏي

زه حميدزي ڊاڪرينه ڏي نه منم
ڏي ڊلاسه ژوند ڪي موغمنه ڏي

رون سڀند

سپورمي

سپورمي رڻا دي ميان خوبنوي
تياري راتل دي غمازان خوبنوي

هغه دي زوي نه دي چي تاورانوي
ستا ورائيده به خاينان خوبنوي

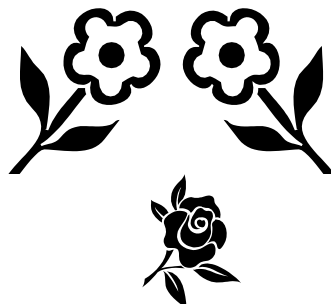
دکلي کوره څخه وتښته هه
وژل دورورخوبي ننگان خوبنوي

خان دي په نيغولاروسوخ کړه خوانه
کږي وږي لاري ماران خوبنوي

دقلمونو سه ماني جوړي کړه
ماني دپوهي عقلاڼ خوبنوي

کتاب کي نوم دپښتانه ومونده
پښتانه خلگ عاجزان خوبنوي

نوم په نومو کي دجانان ښه لگي
حميدزي خپل ښکلي جانان خوبنوي

رون سيند

بدمي ايسي

آمانت کي چي خيانت کري بدمي ايسي
خپل هيواد سه چي نفرت کري بدمي ايسي

نه يي غوارم نه يي دوست بولم خبرشه
چي غليم سره الفت کري بدمي ايسي

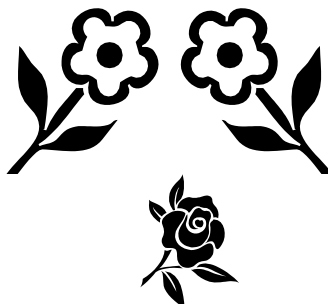
که ډيوه نه ده نوڅه ده شغلي کاندي
دعالم چي څوک غيبت کري بدمي ايسي

بڼه هغه دی چي تقواکري گناه نه کري
په غرور چي سراوچت کري بدمي ايسي

ظلم کاندي په مظلومو پيڅرکاندي
دظالم چي څوک عزت کري بدمي ايسي

خپل فرهنگ مورنگينه پوره پوره دی
چي دبل فرهنگ عدت کري بدمي ايسي

حميدزی دپښتانه په نوم وياړيزم
څوک چي شک يي په غيرت کري بدمي ايسي

رون سيند

وره جهان خونديکوي
خيال دجانان خونديکوي
غماز پينيمان خونديکوي

شبنم دگل دپاسه
بنکلي گلان خونديکوي

سپورمي دسر دپاسه
شنکي آسمان خونديکوي

ملگري چار چاپيره
شپه دباران خونديکوي

ر مه دسپينو ميرو
دبنت بيابان خونديکوي

لاس کي قلم کتابچه
هيواد ودان خونديکوي

دخان جهانه سه ورک
ياد دسبحان خونديکوي

دغرو روغو سرونه
وني مرغان خونديکوي

دحميدي خبره
وره جهان خونديکوي

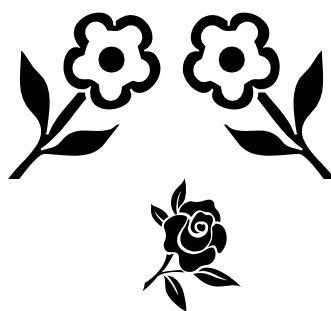
رون سيند

دقام په غم کي دسکاره غوندي يم
دزړه اهوڼه مي درخولي راوړي
دسترگو او بڼکي مي شلې راوړي

درد دهيواد مي دپرهره خيري
درخواري ژبي مي گيلي راوړي

دقام په غم کي دسکاره غوندي يم
سوي وجود سه مي لمبي راوړي

حميدزي ولي به غمجن نه يم
دسترفرهنگ مي جنازي راوړي

رون سڀند

په آندو عدت یم

دتوروشپوپه رنیدو عدت یم

زه دغمونوپه لیدو عدت یم

دپښتون قام زخمونه زما زخمونه

دخپل زرگی په زوکلیدو عدت یم

خوبونه وینم هیڅ تعبیری نسته

زه دسپرلي په امیدو عدت یم

کھکشانونه پورته هسک کی شمارم

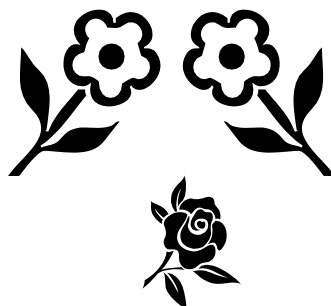
حُمکه او هسک کی په آندو عدت یم

وجودجانان پسي پرهرپرهردی

دپرهررونوپه دردو عدت یم

دغریبانو جامی نشلومه

زه حمیدزی په رغیدو عدت یم

رون سيند

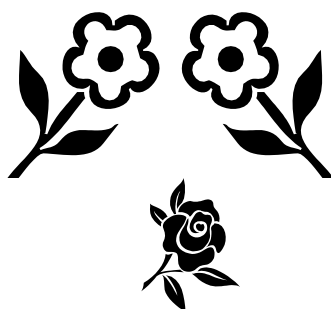
تور، سور اوزر غون بيرغ دي تل هسک اور پاندوی
چي موسيمه په خپل وينورنگينه کرل
آزادی راته دالی پراخه سينه کرل

چي نیکونوموننگ وکړپه تاتوبی
دي خپانده لوی سیندویي ننداره کرل

تورؤ سورز غون بيرغ دي تل رپاندوی
دي ویوباندي غلیم ز مورسه کینه کرل

هسک هسک غرونه دخوښي سندرې وایي
خپلواکی مومبارک شپون داتپه کرل

حمیدزي ته خپل هیواد دخانه گران دی
زړه کي مینه دهیوادیی میلنه کرل

رون سڀند

دونيامي وتل دزړه په تله
ما دالهام خزانه وموندله
پکبني جانان وونورڅه نه وه هلته

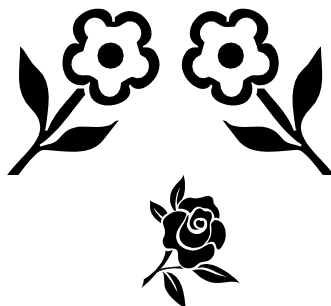
دبنکلابنارته چې مي سرکړبنکاره
بس يوارمان وونورڅه نه وه هلته

دونيامي وتل دزړه په تله
پکبني زندان وو نورڅه نه وه هلته

زما دژوندڅخه سپرلي ليره وه
پکبني خزان وو نورڅه نه وه هلته

دمتقيانوپه کاله ميلمه سوم
ميني دوران وونورڅه نه وه هلته

دحميذي سره دردونه ميشت وه
دغم داستان وو نورڅه نه وه هلته

رون سيند

دينتوسره په ز غرده مي دوستي ده
دبدانوسره مرسته تباهي ده
دنيكانوپه خدمت كي پا چاهي ده

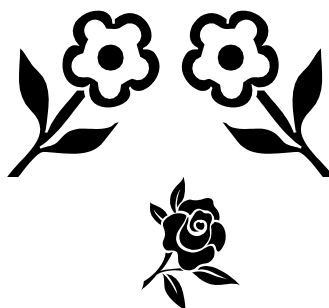
كائناتوته انديوسه پورته لارسه
په خيالونودعقا كي خوشحالي ده

دبي پتوودعزت خخه پرهيكره
دظالموپه صفت كي بربادي ده

حقيقت كي دگناه لذت دپرتريخ دي
دشي بويه تيريديو كي چسپاندي ده

پاچاهي دي وه مغزوته هله وركره
كه مغزو كي دي تقواسر دوستي ده

حميدزي په دي خبره پنينيمان نه يم
دينتوسره په ز غرده مي دوستي ده

رون سیند

په قلم دي ټاټوبی جوړ کړه
داوښکوسیندباندي زرگی اوبوم
دزړه دردونو ته درمل لټوم

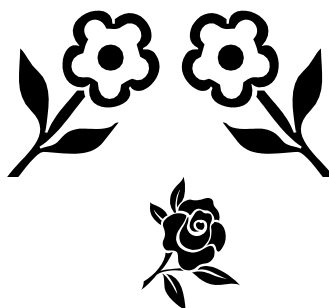
ددي شي بودتي ريدودوپري
توروتيارو کي خپل جانان يادوم

آسمان ته گورم ورکي مينه موندم
دنفرتونوسه وجودداروم

کرووعدوباندي پښيمانه نه يم
که مي الله (ج) مل سوو عدي پره کوم

په مينه مينه کي يادونو کي ورک
دگل په ياد باندي زرگی ژروم

قلم دي واخله خپل ټاټوبی جوړ کړه
په دي خبره حميدزی خبروم

رون سڀند

پښتون ولي لتوم
خپلو زخمونو ته درمل لتوم
دخير بسنگني يو عمل لتوم

ثنا دپاک پروردگار وایمه
دگناهوسه خان ژغورل لتوم

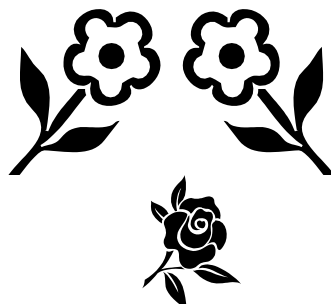
داندانخورمي در محشره وړمه
دنيکوتله در نول لتوم

هڅه کوم په نيغولار و لار سم
دبدکرو پند اخیستل لتوم

سرونه تیت ددنگو غرونو وینم
په عاجزي پورته ختل لتوم

په خپل قلم او ژبه ستایم هغه
دجانان پلونوباندي تلل لتوم

حمیدزی وایمه پښتوپه ژبه
پښتون ولي په خان منل لتوم

رون سیند

تاریخونه موراسوخی
خومره ډېردي زموږ غمونه
په وجودباندي زخمونه

وران ویجاړمو دی تاتوبی
دظالموپرې ظلمونه

تاریخونوموراسوخی
هم یې مات کړل قلمونه

دفرهنگ مو دبنمان دي
پرې خبردي عالمونه

یاخومورپه خوب ویده یو
یامومات دي اندمونه

راسی ورنومتفق سو
رایوخیای به کړوقامونه

نوربه پوهه کړوحاصله
وره زده به کړوعلمونه

که دواړه چارې وکړو
موربه روغ کړي ملهمنه

حمیدزیه نفاق اوردی
اورنه ډک دي جهنمونه

رون سڀين

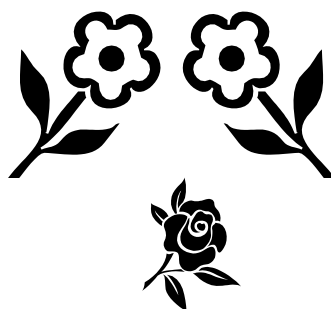
پيروي باندي يي زما ساکري تمامه
خپل جانان راته دتول جهانہ گران دی
په بنکلاباندي مٿين يي هر انسان دی

يوکاته يي ناپايانه خوشحالي ده
حلاندلمردی تول جهان باندي ربنان دی

مور وپلار اوداتتوبی مي تري زارسه
زما قلم يي په ستايلو کي ناتوان دی

پيروي باندي يي زما ساکري تمامه
ياالله (ج) زما همدغه يوارمان دی

برياداده چي تقوادي سوه په برخه
حميدزيه گناهونه سترتوپان دی

رون سڀند

پوهه ښه ده

که پاچایي هم غریب یې مسلمانان
که ښیگني درسره نه وي انسانان

عاجزی باندي انسان ښکلی ښکاری
لویي بده ده هم ډکه دتوانان

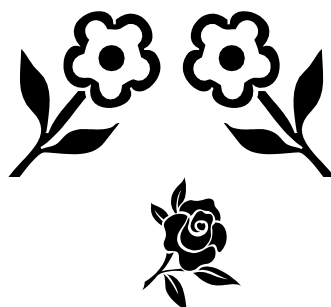
خان اصلاح کړه داخلاقونمونه سه
ښه اخلاق دي یوه برخه دایمانان

علم وکړه هم یې نوروته ورزده کړه
پوهه ښه ده خوښه کړي ده سبحانان

دظالم ملگري مه کوه هیڅکله
تل تر تل اوسه دونیا کي مهربانان

یادول دپاک الله دي یو وعدت کړه
زړه دي پاک کړه په ذکر ونود سبحانان

حمیدزی بس دخپل نفس سره په جنگ یم
دبديوسه بیریرمه مدامان

رون سيند

دغماز سر په خپل قلم پري کوم
تيري وجودباندي گنډمه اوځم
تندر فضا کي ماتومه اوځم

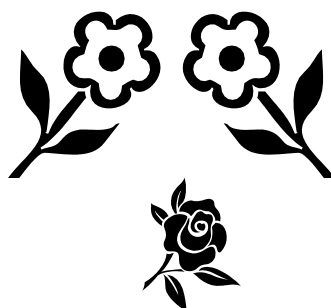
په وچه دبنته کي گلونه موندم
گلبن اغزونه خلاصومه اوځم

دغماز سر په خپل قلم پري کوم
خپل پياوړتيا بنکاره کومه اوځم

دجانان هيله مي دزرو گټل وه
دلته څوزرونه هم پلورمه اوځم

ژبه به پري کړم کي دروغ وويل
دبدو کرکه به کومه اوځم

په حميدي باندي مظلوم قدر من
ظالم به چيري نه ستايمه اوځم

رون سيند

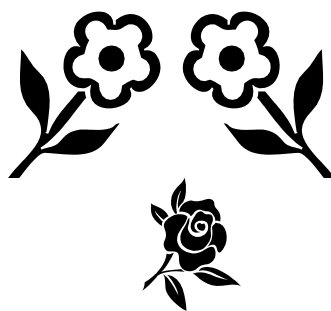
په ژوندون کې يې خزان ابدې سوي
انسان خان لره په خپله عزت مومي
بدوکړوباندي په لوی لاس ذلت مومي

د سپورمې په راختوسي تيارې ورکې
مئینان يې په ليدلوقوت مومي

غمازان به دي زخمونه پټې نکري
غمازان دي کړيدوکې رحمت مومي

د زړه خيري دي نيکيوباندي پريوله
زړه دي خپله په خپل خان کې جنت مومي

په ژوندون کې يې خزان ابدې سوي
حميدزی يې په سپرلي کې علت مومي

رون سيند

پگري مي سرباندي توپان نه پريږدي
دخپل قسمت څخه گيله نه لرم
غمجن زرگي ته هم پلمه نه لرم

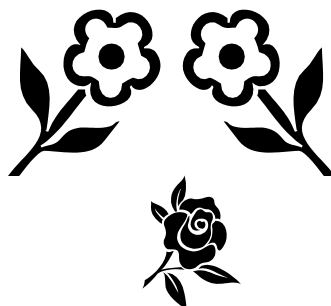
دمدومي شت يم دتیارو په بناړکي
په خپل جونگره کي ډپوه نه لرم

دلته وگري په درنه خوب ويده
وه وينتابه ته يي تپه نه لرم

بگري مي سرباندي توپان نه پريږدي
کروړتړلوتي موقه نه لرم

زما تاتوبی دي زخمي زخمي کړ
ولي غليمه زه چاره نه لرم

هي وادمي اورکي لادرخوبه سوخي
حميدزي بله انديبننه نه لرم

رون سڀند

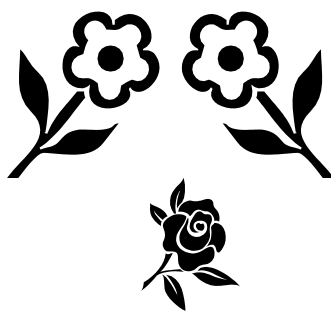
اوبنڪي پلورم
خپل دڙوندي بي تلمه
لوي غمونه زه گالمه

په تياروڪي مي منزل دي
درنا منزل ته حمه

په اغزوباندي مي شپه ده
دهيواد دغمه مرمه

خپل وجودمي دبنمن بولم
ستا په يادبي زورومه

درقلم مي اوبنڪي خاخي
حميدزي اوبنڪي پلورمه

رون سیند

كلونه كيرى وژل كيرى پښتون
مدو مدو څخه زوريرى پښتون

پرهر پرهر يې دې دچم گلونه
مرگ يې روادى لاقتليرى پښتون

څوك يې كافر څوك يې مجرم يادوي
دمسلمان په نوم زوريرى پښتون

ظالموكړى ورته يوصلا ده
دغليمانونه خوبنيرى پښتون

دخوب يې ډېرى مودې تيرى سولې
نن يا سبا به راپاخيرى پښتون

خپلو رقيبوته ځواب وركوي
دنيكمرغى سمته ستنيرى پښتون

دبيت كاله كې به مسكا خوره سي
بيا به هيڅكله نه ژريرى پښتون

په خپل قلم به نړيوال هيران كړي
وپاس هسكونوته به خيرى پښتون

رون سڀيند

دښونځي نوم به يولي ايردي
په خپل مقام به بيا نازيري پښتون

بيلتون به ختم سي دور نومځ کي
په يوه چم کي به اوسيري پښتون

دحميدزي به ارمانونه پره سي
په لوی هيواد کي به اوسيري پښتون

غوليدلي يو

غوليدلي يو په خپلو کي په جنگ يو
دمدو څخه دخپلوکرو په تنگ يو

ديوالي په نامه موخلک وژني
دکرو غره په شان يو بيا هم داسي رنگ يو

وخت راغلی چې په پوهي به سيالي کرو
که رښتيا نري منلي خپل په تنگ يو

مور که يو سو دخپل ورور سره پخلاسو
باور وکړی چې دهرچانه به دنگ يو

په الهام کي مو دژوند سندرې نځي
حميدزي سره لاسونو کي لونگ يو

رون سڀيند

قام مي وينس سوي
زما دقام غرونه اوري
هسک هسک غرونه تري لڙيري

دمدو چي ناقرار وه
هغه زرونه قرار يري

دکلو چي دلته جوړوو
ها ديوال به رانيري

چي په بيلو لارو تله
ها سيندونه به گڍيري

چي يي لمرنه وليدلي
هغه زرونه به سوخييري

دوختونو چي خزان وه
گلابونه به غورييري

ولي مور تل بريالي وو
تاريخونه لوستل کيري

په صحراو کي چي مېشت وه
دبنيو سمته ستنييري

رون سڀند

چي دخولو وه پريوتلي
هانومونه به ياديري

په كلونو چي وه ستري
هاوگري هوساڪيري

چي آندونه يي وه مراوي
اوس آندونه يي غوريڙي

بنڪلا گاني به راوري
بيرغونه به رپيري

پښتانه به برياموندي
رقيبانه به يي ژريڙي

کرغیرنه لیکه سوخي
دپورنډ نوم به هيريڙي

دکتاب به وي ملگري
غليمان به تري پاريري

پښتانه به سريؤ سي
رانه ستوري به نخيري

رون سڀين

زما دخوبونودونيا
زړه سره کړي جفا

ما دثواب لپاره
گلوته کړي مسکا

که مي صفت کړی دی
صرف مي ستایلی الله

دخپل هیواد دغمه
نه مي اودريري ژړا

پښتومي ویاړدی واوره
هم مي دژوندده رڼا

په اسلام سر ورکوم
خومرده لویه سودا

زه يم مين په گلاب
زړه مي دی کروړپه وفا

وايه مي ستا لپاره
حمیدزی وایم رښتیا

رون سڀند

دښوانكارمه كوه
دظلم كارمه كوه

تل دبدى يې تښته
داغزودارمه كوه

په نيكولارودرمه
نورانظارمه كوه

ژوندون دبادپه شان دى
په ژونداعتبارمه كوه

كړه مشوره هميشه
په كارتلوارمه كوه

دپوهي لار كړه خوښه
په قلم وارمه كوه

حميدى وزوروه
زړه نوركرارمه كوه

رون سڀند

د عشق پر لاره راته تلل بدبڼڪاري
دميني ڄان راته ژغورل بدبڼڪاري

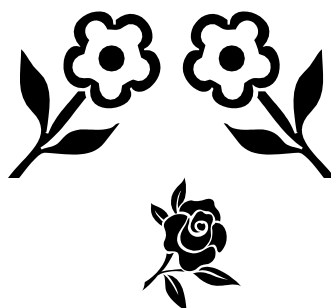
خپل ڪروته ڳورم اوبدلون راولم
ڄان په تش هيلوتير ايستل بدبڼڪاري

دگلوبوي خوپر هرچا بڻه لگي
اغزي دبيخه ڄخه ڪنبل بدبڼڪاري

پوهه انسان ته نيڪمرغي ورکوي
دجهل لاري تش ڄارل بدبڼڪاري

رڻتيا ترخه دي ددرمل په شان دي
دروغ وايوباندي خندل بدبڼڪاري

حميدزي لاردنيڪوبڻه پيژنم
دبدوڄان هم خبرول بدبڼڪاري

رون سڀند

مادي دد ښځه ټل کړي ده
دا هيله زرگي راته ښوولي ده

ستا سه ښايسته په دي نړۍ نسته
ستا هر وينا درتولو ښکلي ده

مخ دي دگلاب څخه رنگين ښکاري
هاکوڅه په تاباندي سپيڅلي ده

نه منم غمازه ستا خبرې زه
ما دخپل جانان ښکلا لوستلي ده

حسن يې دتولو څخه بره دي
هسک ورته لمنه غور وولي ده

وگوره سپورمۍ په منځ کي درز لري
دي ښکلي دگل ښکلا ليدلي ده

وايمه سلام په ښايسته جانان
ما هره خبره يې منلي ده

اي دحميديزي دتخيويال تاله
تا دخپل بريارسۍ نيولي ده؟

رون سڀيند

نه پو هيڙم دڙوندون خوږي ترخي دي
خوږني نسته دلته واره انديښني دي

دچا څاري اولادونه مسكينان دي
دچا سترگي دفراق تكي سري دي

زمورن هيواد كي دكلونو سه جگړه ده
دبنارو منځ كي دجنگ بلي لمبي دي

ظالمان دي دفرديو په خوله كاندي
دجابر دمظلومانو سه گيلي دي

رحم نه لري گلونه يي خزان كره
دقاتل ماليار لاسونو كي چري دي

ورور دورور سره په جنگ دي نه پوهيري
جوړي كړي بيگانو دسيسي دي

دكتاب مينه يي زركي زره نسته
زمورن اوښو منځ كي بي شمېره فاصلي دي

كه يونه سو تل تر تله به كړيرو
حميدزيه په نفاق كي تاركي دي

رون سڀند

دخوب ڪول ڪله ارام راکوي
غم دهيواد راته الهام راکوي

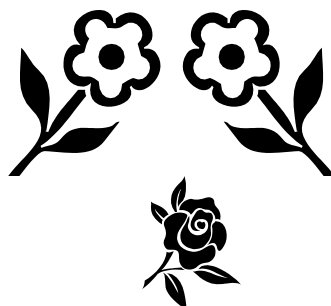
ديتمانو اسويلي اورمه
داڙوندون ستري دي ابهام راکوي

وينه زمور ورته ارزبنته نه لري
غليم وڙنه دسترقام راکوي

دهره خايه خندا ليري تلي
سلگي ڙراوي هر ماينام راکوي

د ورورو ڙلو ڄومره غته ڀالي
دشهيدگل جسد انعام راکوي

رائه ڇي علم حميدزيه وکرو
دڙوندکولو ته دوام راکوي

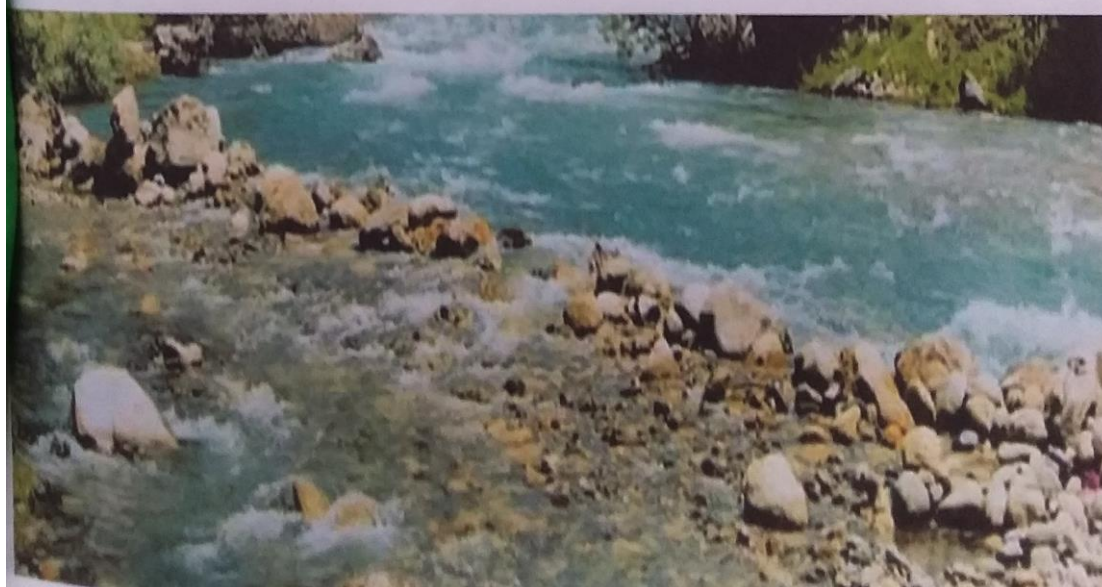

دليکوال لنډه پيژندنه!

محمود حميدزی په انگرېزي (Mahmood Hamidzai) د خيرالله زوی، د حاجي محمد اقبال لمسی او په خټه اخکزی دئ . نوموړی د 1374 لېږديز لمريز کال د ثور د مياشتې په څلورمه نېټه چې د 1995 لېږديز کال د افريل د مياشتې 24 نېټې سرسمون خوري د کندهار ولايت د ژړی ولسوالۍ په سنگحصار کلي کې زېږېدلی دئ. حميدزي د پل د زده کړې دخپل کلي دملا امامانو څخه لوستي دي.

لومړنی ښوونځی يې په سنگحصار لېسه، منځنی ښوونځی يې په قاضي عبدالمجيد منځنی ښوونځی کې لوستی او په کال 1396 لېږديز لمريز کال کې د ژړی ولسوالۍ د سعدسوري لېسې څخه فارغ او د مکتب دوره يې پای ته رسولې ده. حميدزي: نيمه عالی زده کړې د ډاکټر مامون طاهري روغتيا علومو انستيتوت د نرسنگ په څانگه کې کړي او د ياد انستيتوت څخه په کال 1399 لېږديز لمريز کال کې د پنځلسم پاس په سويه فارغ دئ

**Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library**